

ДОКУМЕНТ СО МОЖНИ ОПЦИИ бр.2:

Отворено прифаќање на лицата и алтернативни решенија за притворот – опции за владите

Кои се алтернативните решенија за притворот (ATD)?

Тоа е секое законодавство, политика или практика што им овозможува на барателите на азил да живеат во заедницата, при што нивната слобода на движење подлежи на услови и ограничувања.

Алтернативните решенија за притворот не смеат да се претворат во алтернативни форми на притвор, ниту да се користат тогаш кога не се потребни предуслови за ослободување или за слобода. Тие треба да го почитуваат принципот на минимална интервенција и да посветат големо внимание на состојбата на оние групи кои се особено ранливи.

Слободата и слободата на движење за барателите на азил секогаш се први опции.

Зошто алтернативни решенија?

- Меѓународното право бара притворот да се користи исклучиво како последна мерка
- Со алтернативните решенија се овозможува самоволно користење на притворот
- Се намалуваат трошоците поврзани со правно оспорување на притворот и евентуалните високи компензации
- Не е докажано дека притворот го одвраќа нелегалното движење
- Алтернативните решенија се значително поевтини од притворот – десет пати поевтини
- Стапките на соработка со алтернативните решенија се со висок процент – од 80 до 95%
- Се избегнува краткорочното и долгорочното психолошко и физичко повредување на притворените лица
- Се подобрува довербата и заедничкото живеење помеѓу барателите на азил и заедниците-домаќини

Алтернативните решенија ФУНКЦИОНИРААТ тогаш кога со барателите на азил и другите мигранти:

- 1 Се постапува достоинствено, хумано и со почит во текот на целата процедура;
- 2 Кога им се даваат јасни и концизни информации за правата и обврските во рамките на алтернативата за притворот, како и за последиците од неусогласеност;
- 3 Се упатуваат на правен совет, како и на сите законски можности со кои можат да останат;
- 4 Имаат пристап до адекватна материјална поддршка, сместување и други услови за прифаќање; и
- 5 Им се нудат индивидуално менторство или услуги за управување со нивниот случај.

1. Управување со процесот на прифаќање

Скрининг

Службените лица на првата линија, како што се полициските или имиграциските службеници, мора да ја засноваат својата одлука да притворат или да ослободат некого на детална и индивидуална проценка согласно меѓународното право. Соодветните алатки за скрининг или проценка можат да им помогнат на оние кои ги донесуваат одлуките, вклучително и земање предвид на посебните околности или потреби на одредени категории на баратели на азил и други мигранти.

Во ЗАМБИЈА се користи водичот наречен „Поддршка за заштита на ранливите мигранти во Замбија“ кој е наменет за лицата кои го остваруваат првиот контакт (како што се службеници за имиграција, полицајци, службени лица за социјални работи, здравствени работници, затворски службеници и лица од граѓанското општество) да ги идентификуваат ранливите мигранти и барателите на азил. Се користи формулар за профилирање на мигрантот, и тоа при првичното интервју, кој помага во тоа да се утврди дали лицето спаѓа во една од следниве категории: барател на азил, жртва на трговија со луѓе (вклучително и лице за кое е претпоставено дека е жртва на трговија со луѓе и лице кое е потенцијална жртва на ваква трговија), разделени и деца без придружба (UASC), затекнати мигранти, апатриди или други ранливи мигранти. Сите упатувања кон други чинители во давањето заштита и други правни постапки се вршат од случај до случај. Исто така се прават и редовни активности за градење на капацитетите со кои се поддржува имплементацијата на овие чувствителни процеси и процедури.

СОЕДИНЕТИТЕ АМЕРИКАНСКИ ДРЖАВИ ја користат алатката за проценка на ризик (RCA) која претставува индивидуална проценка во моментот на прифаќање. Елементи кои се земаат предвид се ризик од бекство, опасност за заедницата, конкретни ранливи фактори (на пример: бременост, лица кои преживеале тортура и жртви на претходни прогони). Сите овие фактори ја информираат (иако во многу случаи не ја определуваат) одлуката за притвор или ослободување. За лицата кои се притворени, алатката дава информации за нивната безбедносна класификација во рамките на притворената популација.

Водичот и инструкциите за спроведување на ВЕЛИКА БРИТАНИЈА започнува со претпоставка кој оди во полза на времено прифаќање или ослободување и, кога е можно, примена на алтернативни решенија на притворот, наместо веднаш да се користи притвор. Водичот ги насочува официјалните лица да ги разгледаат сите разумни алтернативи на притворот пред да биде одобрен притвор. Дадена е и листа на фактори кои помагаат во донесувањето одлука, како што се претходни докази за бегство или непочитување на условите за ослободување, историјат на исполнување на обврските, врски во Велика Британија, до каде е постапката за азил или друга постапка, историјат на измачување или физичка или ментална болест, или веројатност од отстранување.

Директивата за условите за прифаќање 2013/33/ЕУ на ЕВРОПСКАТА УНИЈА потенцира дека притворањето на барателите на азил е последно нешто кое се применува само тогаш кога е неопходно, на база на индивидуална проценка, при што од земјите членки се бара да ги разгледаат сите други алтернативни мерки кои не значат притвор, пред да се одлучат на притвор. Земјите членки имаат обврска да посветат должно внимание во смисла на тоа дека евентуалните одолговлекувања на управните постапки кои не се по вина на барателот не може да бидат оправдување за продолжување на притворот.

Преиспитување на мерката притвор

Суштински заштитен механизам во процедурата претставува правото да се покрене барање пред правосуден или друг независен орган за преиспитување на одлуката за притвор. Ваквите разгледувања би требало да бидат по автоматизам и да се прават во прв степен во рок од 24 до 48 часа од првичната одлука за задржување на барателот на азил или на некој друг мигрант. Органот кој го врши преиспитувањето мора да биде независен од органот кој го извршил притворањето и мора да има овластувања да може да нареди ослободување или да ги менува евентуалните услови за пуштање на слобода. Последователните разгледувања треба да се прават по 7 дена, па во рок од еден месец, и потоа секој месец, сè додека не биде постигнат максималниот лимит. Барателот на азил и неговиот/нејзиниот претставник треба да имаат право да присуствуваат на ваквите преиспитувања.

Граничната служба на КАНАДА, која е сојузна агенција задолжена за границите, имиграцијата и царината, има дискреционо право да нареди пуштање на слобода, условно или безусловно на поединци кои се во административен притвор, вклучувајќи ги и барателите на азил, и тоа обично во рок од 48 часа од притворот, или без никакво одложување потоа. Ако лицето не биде ослободено во тој период (48 часа), тогаш службеник на Секторот за имиграција при Одборот за имиграција и бегалци (независно тело кое врши преиспитување) ќе организира сослушувања во врска со преиспитување на притворот во рок од 48 часа, или без никакво одложување потоа. По седум дена ќе бидат организирани дополнителни сослушувања во врска со преиспитувањето на притворот, и потоа на секои 30 дена, сè додека Секторот за имиграција не биде сигурен дека повеќе не постојат основи за притвор. Секторот за имиграција ги разгледува основите за притворање за да обезбеди дека лицето не било притворено без доволно причини, и дека ситуацијата која довела до притворањето и понатаму постои.

Барателите на азил кои се притворени од полицијата/граничните служби на ЛИТВАНИЈА не може да бидат задржани подолго од 48 часа без судски налог. Полицијата/ граничните служби имаат обврска да поднесат барање до локалниот суд за продолжување на периодот на притвор повеќе од 48 часа или да наложат алтернативно решение за притворот. Локалниот суд може да го продолжи периодот за притвор, да го ослободи лицето или да наложи примена на алтернативно решение за притворот. Жалби се дозволени до Врховниот управен суд на Литванија, било од страна на самиот барател на азил или од државата. Последователните преиспитувања на налозите за притвор му даваат право на барателот да бара правна помош.

Во ВЕЛИКА БРИТАНИЈА, на сите лица кои биле притворени по основ на имиграција им е на располагање задолжително управно преиспитување на одлуката, и тоа во првите 24 часа, па по 7 дена, 14 дена, 28 дена и потоа секој месец. Преиспитувањето треба да го прават виши припадници на администрацијата кои се свесни за сериозноста од продолжувањето на притворот. Барањата за пуштање на слобода со кауција до судот како и преиспитување на управните одлуки од страна на судот се инструменти кои се постојано достапни, иако тие не се прават по автоматизам а некои се и предмет на одредени услови.

Во АВСТРИЈА, Сојузната канцеларија за странци и прашања за азил ја разгледува пропорционалноста на притворот на секои четири недели, по службена должност, и може да одлучи да примени алтернативно решение на притворот. По четири месеци, одговорноста за преиспитување преминува кај Сојузниот управен суд кој по службена должност ја контролира законитоста на притворот. Барањата за преиспитување од страна на судот се достапни за целото времетраење на процедурата.

Максимален период на притвор и пуштање на слобода по автоматизам

Максималните временски периоди на притворот утврдени во националното законодавство се заштита од самоволно и бескрајно притворање. По истекот на максимално утврдениот период, лицето мора да биде ослободено по автоматизам. Максималните периоди на времетраење на притворот не може да се заобиколуваат така што би било наредено ослободување, и набргу потоа повторно притворање на лицето по истиот основ.

Право на повикување на алтернативни решенија на притвор

Со оглед на тоа дека алтернативните решенија за притворот подразбираат помалку или повеќе ограничувања на слободата на движење, и тие исто така мора да подлежат на повремено преиспитување или на друг независен преглед, со цел ограничувањата кои биле воведувани со текот на времето да се сведат на минимум, особено ако истите повеќе не се потребни.

Законски престој и документација

Документацијата останува да биде еден од клучните заштитни механизми против самоволно притворање или повторно притворање. На лицата од кои се бара да ги предадат пасошите или другите патни документи како услов за нивен престој, мора да им биде издадена заменска документација.

Членот 27 од Конвенцијата за бегалци од 1951 бара од државите потписнички да им издаваат документи за идентификација на сите баратели на азил и бегалци кои се наоѓаат на нивна територија и кои не поседуваат важечки патни исправи.

Во КОСТАРИКА, на сите баратели на азил им се одобрува провизорен правен статус додека се разгледува нивното барање за азил, како и привремен документ за лична идентификација кој го издава Одделението за бегалци при Управата за миграција. Ако процедурата за утврдување на статусот трае повеќе од три месеци, барателот на азил има право да добие нов времен документ за идентификација кој, меѓу другото, укажува дека барателот има право и да работи.

Упатствата објавени од јавниот обвинител на МАЛЕЗИЈА во 2005 година и наменети за раководителите на Секторот придонесуваат кон тоа да се избегнува притвор на баратели на лица, преку проверка на нивниот идентитет и статус. Во моментот на апсење по основ на имиграција, службените лица кои први доаѓаат во контакт со лицето, како што се полициските и имиграциските службеници, можат да го потврдат идентитетот и статусот на уапсеното лице преку база на податоци и преку контакт центар (кој има дежурна линија) – и двете управувани од УНХЦР. Ако лицето е регистрирано во УНХЦР, тоа ќе биде ослободено. Властите имаат 14 дена да го спроведат овој процес на проверка. Ако уапсеното лице не е во можност да ги покаже своите документи издадени од УНХЦР, тоа може да го информира службеното лице кое го апси кој е неговиот/нејзиниот УНХЦР број за идентификација и основни податоци за себе, како што се датум на раѓање, имиња на родителите и место на раѓање.

Пристап до правен застапник и правна помош

Правниот застапник и, онаму каде е достапна на државјани во слична ситуација, давањето бесплатна правна помош, им помага на притворените лица ги разберат и остваруваат своите права, како и во намалување на случаите на самоволно притворање.

Директивата за условите за прифаќање 2013/33/ЕУ на ЕВРОПСКАТА УНИЈА предвидува независна и бесплатна правна помош и застапување во случаи на жалба или преиспитување на притворот, тогаш кога барателите на азил не можат да си дозволат да ги платат тие трошоци, или кога таквата помош е неопходна за да се оствари ефективен пристап до правдата. Деталите за пристап до ваквата правна помош треба да се утврдат во националното законодавство.

Откако беше потпишан Меморандумот за разбирање помеѓу Бирото за имиграција, Форумот за бегалци на Јапонија (FRJ) и Јапонската федерација на адвокатски комори (JFBA), во ЈАПОНИЈА е воспоставена нова рамка која има за цел да го подобри системот за азил, вклучително и прашањето на притворање на барателите на азил. Во рамките на пилот проектот за алтернативни решенија за притворот, случаите кои биле идентификувани се проследувани до Форумот за бегалци на Јапонија од страна на Бирото за имиграција. Лица кои имаат право на ова се оние на кои веројатно може да им се одобри дозвола за привремен бегалец во моментот на пристигнување, за провизорно пуштање на слобода или дозвола за провизорен престој. Форумот за бегалци, откако ќе ги разгледа случаите, ќе им најде сместување и ќе им назначи менаџер на нивниот случај. Форумот дава помош како што е психолошко советување и овозможува пристап до образование и до медицинска нега; Јапонската федерација на адвокатски комори овозможува бесплатна правна помош за барателите на азил.

Управување со случај

Управувањето со случај е стратегија со која им се дава поддршка на лицата и се управува со нив во врска со азилот или во врска со други миграциски барања, додека не биде решен нивниот статус, со акцент на информирано донесување одлуки, навремено и правично решавање на статусот и подобрени механизми за справување и добросостојба на овие лица.

Во ШВЕДСКА барателите на азил најпрво се регистрираат а потоа им се назначуваат двајца службеници кои ќе работат на случајот. Првиот службеник е задолжен за процесот на азил: тој/ таа разговара со барателот за да го испита неговото/нејзиното барање за азил и да ја подготви одлуката која ќе биде донесена од страна на извршно лице во Агенцијата за миграција на Шведска. Вториот службеник му дава поддршка на барателот така што ги решава неговите секојдневни прашања (дневен надомест, посебен надомест, училиште, домување, итн.) и го/ја упатува на медицинска нега, советување или други услуги кои се потребни. Службеникот се наоѓа во Одделението за прифаќање во близина на местото каде што престојува апликантот и има задача да го информира барателот за тоа каква одлука донела Агенцијата за миграција на Шведска или миграциските судови. Овој втор службеник исто така му дава и „мотивациско советување“ на барателот на азил за да го подготви за сите можни исходи на неговото барање, и го проценува ризикот од бегство во случај на негативна одлука за азил. Во постапка за враќање, тој/таа се грижи за формалните контакти во кои се разговара за враќањето.

Овој службеник се смета за фактор кој позитивно влијаел на лицата доброволно да си заминат од Шведска. На пример, 65% од државјаните на трети земји (или 12.988 лица) на кои им било наредено да си заминат од Шведска го направиле тоа без присила.

Во БЕЛГИЈА, како дел од „единиците на отворено семејство“ за семејства и деца, управувањето со случајот се овозможува во вид на „менторирање“. Назначениот „ментор“ потекнува од Службата за имиграција кој секојдневно е на лице место и помага во решавањето на случајот на азил или имиграција. Менторите исто така ги разгледуваат сите правни можности за законско останување во Белгија, им помагаат за враќање и го олеснуваат пристапот до правен совет. Менторот, исто така, организира состаноци (лекар, училиште, адвокат кој доброволно помага, итн.) и овозможува или олеснува логистичка, административна и медицинска поддршка за семејствата.

СОВЕТИ:

- Водителите на случаи треба да бидат назначени во рана фаза на процесот на азил или имиграција, и тоа да продолжи сè додека не биде решен нивниот статус или додека не бидат депортирани.
- Активното споделување информации е од суштинска важност.
- Водителите на случаи можат да бидат социјални работници, но можно е тие некогаш да имаат и судир на интереси
- Кодексот на однесување и други регулативи за однесување на службените лица, како заштита од злоупотреби

2. Отворено прифаќање и алтернативни решенија за притворот

Живеење во заедница, со работнички и/или социјални права

Во ЧИЛЕ, откако барателот на азил поднел барање, му се издава дозвола за привремен престој која може да се обновува, која важи осум месеци и која му дава право на лицето да работи. Врз основа на договорот склучен помеѓу Секторот за социјална акција при Министерството за внатрешни работи и јавна безбедност и Fundación de Ayuda Social de las Iglesias Cristianas, инаку партнерска организација на УНХЦР, се организира сеопфатна шема за давање социјална помош со цел на барателот на азил и на бегалците да им се олесни интегрирањето во локалните социјални и економски структури.

Програмата се состои од следново: помош на барателите на азил и членовите на нивните семејства, шема за интеграција за бегалци и услуги за ранливи лица и случаи кои имаат посебни профили за заштита. Поконкретно, програмата за помош има за цел да ги покрие основните потреби за времетраењето на процедурата за азил, т.е. храна, домување (вклучително и мебел) документација и превоз. Во првите три месеци од својот престој во Чиле барателот има право на целосна поддршка. Износот кој му се дава постепено се намалува на 75% по три месеци, па на 50% по шест месеци. Ваквата поддршка обично завршува по дванаесет месеци, но имплементирачката агенција може да побара од Секторот за социјална акција да ја прошири поддршката поради посебни услови.

СОВЕТИ:

- Префериран пристап е оној кој подразбира самостојно живеење во заедницата, во приватно сместување.
- Службените лица ги третираат барателите на азил со почит, им овозможуваат да „живеат нормално“ и ја сведуваат на минимум неусогласеноста со условите за имиграција.
- Во отсуство на работнички права, неопходно е соодветно ниво на социјална поддршка.
- Правото за работа кое го доделува државата домаќин ја зајакнува независноста и ја зголемува способноста на лицето за самоиздржување, за справување и конструктивно ангажирање со процесот на азил и/или миграција.
- Спектарот на можности за домување помага соодветно на конкретните ситуации со кои се соочуваат лицата и нивните семејства.

Мрежа на можности за сместување од отворен тип

НОВ ЗЕЛАНД и државите во Европа, како што се ДАНСКА, ФИНСКА, ИРСКА, ПОРТУГАЛЦИЈА, ШПАНИЈА и ШВЕДСКА имаат развиено силна култура на центри за сместување од отворен тип. Тоа можат да биде блокови од станови, или центри изградени посебно за таа намена, кои најчесто се нарекуваат центри за прифаќање, кои овозможуваат широк спектар на услуги кои им се даваат на лице место на луѓето, кои, пак, можат слободно да доаѓаат и да заминуваат, но истовремено мораат редовно да се состануваат со оној кој работи на нивниот случај. Понекогаш тоа е живеење во заедница, на пример, како што е животот во студентски дом, со занимални и мензи. На други места имаме независно живеење во посебни станови со кујна.

Самостојно живеење во заедницата со помош од лице кое работи на конкретниот случај

Од 2006 година, невладината организација Меѓународни социјални служби, огранок во ХОНГ КОНГ (ISSHK) спроведува програма, финансирана од државата, која има за цел да им помага на бегалците и на лицата кои тврдат дека биле жртва на тортура во Хонгконг, посебен административен регион на Кина („баратели кои е забрането да бидат вратени назад“) да живеат во заедницата додека се разгледува нивниот случај.

Оваа организација им помага на барателите да најдат соодветно приватно сместување во заедницата, при што корисниците можат да изберат каде би живееле, во рамките на износот дозволен за месечна кирија. ISSHK ја покрива месечната кирија и повремено врши инспекција на стандардот за живот. Достапни се разни видови на сместување, како што се засолниште кое е под надзор на ISSHK, дом за стари лица, гостинска куќа за итни случаи, изнајмени станови, државни објекти и приватни станови. ISSHK и лицето потпишуваат договор во врска со правата и одговорностите. ISSHK исто така обезбедува храна, облека, тоалетни потреби, медицинска помош и образование за деца врз основа на внимателно направената проценка состојбата и историјатот на лицето. Целата помош се дава „во натура“.

Имиграциската агенција на Хонгконг (HKID) издава признаница со фотографија, која се обновува секој месец, со која се потврдува дека лицето има барање кое е во постапка на разгледување и има дозвола да остане во Хонгконг. Сите баратели кои е забрането да бидат вработени имаат обврска лично да се пријават во Имиграциската агенција еднаш месечно или согласно договорениот распоред. Непријавувањето се смета за бегство и, како резултат на тоа, резултира со истрага и можно апсење.

Пријавување

Во ШВЕДСКА Агенцијата за миграција на Шведска или полицијата можат да вршат надзор врз лице за кое е предвиден притвор. Согласно налогот за надзор, лицето има обврска да се пријавува во полиција или во Агенцијата за миграција на определен период. За да биде што е можно поприемчиво за ова лице, пријавувањето може да биде во полициска станица или во канцеларија на Агенцијата за миграција кои се најблиску до местото на престој на лицето. Од лицето е можно да биде побарано да ги предаде своите документи за идентификација и/или пасош. Одлуката за надзор или притвор може да биде обжалена во кое било време.

Пријавување по телефон

Обврската за пријавување што ја имаат барателите на азил во СОЕДИНЕТИТЕ АМЕРИКАНСКИ ДРЖАВИ може да се исполни со телефонско јавување. Технологијата е во сопственост, и управувана од, приватна фирма изведувач за потребите на американската Влада. Лицата можат да се пријават по телефон кај имиграциските служби на САД, со користење на софтверот за биометриско препознавање на гласот. Колку често е потребно пријавување по телефон зависи од проценката на ризикот, и тоа може да се зголеми или намали, зависно од поединечниот случај. Ако лицето не се јави во предвиденото време, случајот може да се проследи на повисоко ниво или лицето може повторно да биде притворено.

СОВЕТИ:

- Зачестеноста на обврската за пријавување да не биде повеќе од она што се бара, и таа би се намалувала со текот на времето.
- Начините на пријавување да бидат прилагодени на конкретните потреби (на пример, пријавување преку телефон)
- Условите за пријавување треба да бидат предмет на периодично разгледување.
- Местата за пријавување треба да бидат приемливи и достапни, за да се избегне ескивирање.
- Пријавувањето во други органи, наместо во полиција (на пример, кај социјалните служби), може да го намали повторното трауматизирање.
- Причините за неисполнување на обврските треба соодветно да се разгледаат и да се покаже одредена флексибилност таму каде што имало добри причини за евентуални одолговлекувања.

Кауција финансирана од државата и надзор во заедницата

Програмата за кауција на Торонто (ТВР), инаку непрофитна организација која им дава поддршка на притворените имигранти, барателите на азил и на лицата кои чекаат да бидат отстранети, има склучен договор со Агенцијата за гранични служби на КАНАДА за ослободување на овие лица од притвор со кауција. Програмата има улога на „гарант“ за оние лица кои немаат семејство или немаат други соодветни гаранти за плаќање на гаранцијата, и така ја елиминира финансиската дискриминација која е својствена за други системи со кауција. Во овој случај, не се вршат никакви плаќања туку барателите на азил се пуштаат на слобода врз основа на гаранција дадена од ТВР. Таа претходно разговара со лицата за да констатира колку од нив се можни кандидати за нивен надзор.

Барателите на азил доброволно се согласуваат да соработуваат со Програмата и со сите имиграциски процедури, вклучително и со евентуалните услови за пријавување кои е можно да бидат побарани од Програмата, и се согласуваат да си заминат од Канада во случај на негативна одлука за нивното барање за имиграција или азил. Согласно договорот кој што го потпишуваат барателот на азил и ТВР Програмата, тие се согласуваат да се појават на сите состаноци, да ја известат ТВР за евентуална промена а адресата и да учествуваат во активности кои имаат смисла, додека се во Канада (на пример: образование, стручна обука, работа). Обврските за пријавување најчесто се намалуваат, како што се гради доверба помеѓу Програмата и барателот на азил. Програмата исто така има можност да спроведе и ненајавени посети на местото каде што живее барателот на азил. Во случај на неисполнување на обврската за пријавување, Програмата може да ги извести надлежните органи и во тој случај за лицето ќе биде распишана потерница за апсење во Канада. ТВР Програмата јасно укажува дека непријавувањето може да доведе до враќање во притвор.

Во фискалната 2012-2013 година, 95,1% од вкупно 415 лица кои биле предмет на надзор целосно ги исполнувале своите обврски кон Програмата. Успехот на ТВР делумно се должи и поради тоа што таа управува со случаите, во смисла на сеопфатна ориентација на почетокот од програмата. Претставниците на Програмата им даваат на лицата информации за тоа како да пристапат до правни, психо-социјални и здравствени услуги во Онтарио.

Кауција со можности за обезбедување гаранција

Кауцијата во ВЕЛИКА БРИТАНИЈА е достапна на барање, и тоа во првите 8 дена од притворањето, така што се доставува барање до службено лице за имиграција кое не е со ранг понизок од главен службеник за имиграција (СИО). По 8 дена, може да се аплицира за кауција до судија задолжен за имиграциски прашања. Има и одредени исклучоци. Инструкциите за кауција наменети за судиите кои решаваат во врска со имигранти и азил се следниве:

(a) причината или причините зошто лицето било притворено; (b) времетраењето на притворот до денес и дали е веројатно да продолжи и понатаму; (c) алтернативи на притворот, вклучувајќи и евентуални околности кои се релевантни за лицето а за кое конкретните алтернативи би биле соодветни или несоодветни; (d) последиците кои ги има притворот врз лицето и неговото/нејзиното семејство; и (e) веројатноста лицето да се усогласува со условите на кауцијата. Од притворените баратели на азил е можно да биде побарано да дадат гаранција – тоа е лице кое се согласува да биде одговорно за да се обезбеди усогласување со условите за кауција. Ваквото барање не е по автоматизам: треба да се има предвид фактот дека лицата кои неодамна пристигнале во државата можеби немаат никој кој би гарантирал во нивно име. Ако нема разумни основи да се заклучи дека апликантот би можел да избега, во тој случај гаранцијата е непотребна.

Инструкциите за кауција и нивните анекси дополнително ги објаснуваат условите за кауција кои е можно да бидат воведени. Тие јасно укажуваат дека строгоста на условите треба да зависи од околностите на апликантот и на степенот на мониторинг кој е потребен. Дадена исто така и индикација како да се утврди износот на евентуална финансиска гаранција.

СОВЕТИ:

- Се преферира сослушувањата за кауција да бидат по автоматизам.
- Кауцијата е особено тешка за голем број баратели на азил, имајќи ја предвид нивната ранлива финансиска ситуација, така што сите напори за минимизирање на ваквиот финансиски услови се добредојдени.
- Лицата кои гарантираат би биле полесно достапни за барателите на азил за разлика од финансиските средства.
- Лицата кои гарантираат треба соодветно да бидат проверени, за да се избегне евентуално искористување на барателите на азил или на другите мигранти.
- Општите информации за кауцијата, адвокати и правна помош треба да бидат достапни на повеќе јазици и во разни видови комуникација (како што се видео екрани или летоци во просториите за притвор), итн.

Обезбедување гарант или гаранција

Законот за странци на ЛИТВАНИЈА предвидува можност странците да бидат пуштени на слобода, доколку за нив гарантира лице со литванско државјанство или негов роднина кој легално престојува во Литванија. Овој гарант ветува дека ќе се грижи за мигрантот и дека ќе поддржува на територијата на државата. Оваа одредба никогаш не била применета на баратели на азил, туку само на неколку случаи со странци кои биле ослободени, на пример, благодарение на згрижување од страна на добротворна организација или црква.

Насоченото домување на конкретна адреса или административен регион се применува сè до утврдување на статусот.

Во ГЕРМАНИЈА во функција е систем за распределување на барателите на азил, каде квотата се пресметува еднаш во годината, на ниво на секоја германска сојузна држава, земајќи ги предвид нејзините даночни капацитети и бројност на население („Koenigsteiner Quota”). Барателите на азил се распределуваат во почетен приватен центар со користење на национален систем за распределување кој се вика „EASY“.

Определувањето каде лицето ќе биде сместено зависи од расположливите прифатни капацитети во еден од дваесет и двата прифатни центри, од земјата на потекло на барателот на азил или од тоа дали во Германија лицето има некој од основното семејство (брачен другар, деца или, во случај на деца кои бараат азил, нивни родители). Во случаи некој од роднините веќе да живее во Германија, барателите на азил можат да бараат да бидат распределени во друга германска сојузна држава.

Ако ги исклучиме т.н. „градови-држави“ (како што се Берлин, Хамбург и Бремен, каде лицата обично директно се распределуваат во колективни сместувачки центри или во приватно домување), барателите на азил во Германија обично остануваат најмалку 6 недели во Центарот за првично прифаќање (IRC), каде што им се дава основна непарична помош. Задолжителното сместување во овие центри завршува ако на барателот на азил му биде одобрен статус на бегалец или временна заштита; ако му биде одобрен резидентен статус по основ на брак во Германија; ако добил задолжителна наредба за негова/нејзина депортација која не е можно да се спроведе во блиска иднина; или во секој случај не подоцна од 3 месеци по доставувањето на барањето за азил.

Во таа смисла, барателите на азил кои очекуваат успешно завршување на нивната процедура за азил обично се пренесуваат во колективни центри за сместување од отворен тип со кои управуваат приватни компании или добротворни организации во договор со општините, или во приватно сместување.

СОВЕТИ:

- Евентуалните системи за распределување треба да ја земаат предвид личната ситуација на барателот и на неговото/ нејзиното семејство, како што се семејни или врски со дијаспората, евентуални потреби од посебна помош или услуги, најдобриот интерес на детето, итн.
- Откако еден или повеќе членови на семејството ќе бидат преселени на друго место во државата, можеби ќе биде потребна примена на механизми за (финансиски) надомест, и тоа помеѓу засегнатите територијални субјекти (германски сојузни држави, региони, итн.)
- Насоченото домување не треба да се меша со пошироките права за слобода на движење, потребна е одредена флексибилност.
- Насоченото домување не треба да продолжи по признавањето на статусот.

Алтернативни решенија за притворот во контекст на враќањето

Во ХОЛАНДИЈА постојат голем број разни алтернативни решенија за притворот, кои се составен дел од владината политика за враќање. Кога се прави проценка на потребата од алтернативно решение за притворот, Службите за репатријација и заминување (DT&V) и полицијата ги земаат предвид следниве фактори: можностите за враќање, подготвеноста на странецот активно да работи за целите на враќање, ризиците од бегство и евентуални нови факти или настани кои влијаат на личната ситуација на странецот.

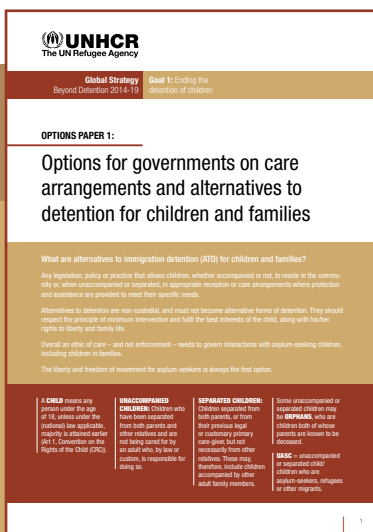
Службите соработуваат со локални невладини организации доколку лицето е подготвено да работи на своето враќање со невладина организација, наместо со Службите. Секоја година, Службите примаат апликации за грантови наменети за локални иницијативи кои работат на враќање, како што е менаџирање со случаи или парична или друга помош по враќањето.

Можно е да се применат и разни мерки за мониторинг, понекогаш и во комбинација. Пример за вакви мерки би била обврската за редовно известување, во комбинација со помош од Службите за подготовка за враќање, давање гарантен депозит согласно проценката за нивната финансиска ситуација, депонирање на документација во полицијата или мерка на насочено домување.

Политиката за враќање води сметка и за ранливите групи, како што се семејства, разделени или деца без придружба, стари лица, лица со физичка попреченост, лица со медицински или психолошки проблеми. Бремените жени, на пример, имаат право на одложување на враќањето од шест недели пред датумот на породување, до шест недели по породувањето, и нив им се дава законски престој, згрижување и нега во овој период.

СОВЕТИ:

- Невладините организации можат да им дадат поддршка на барателите на азил кои бие одбиени, и на мигранти кои се соочуваат со незаконска ситуација, да работат во насока на достоинствено и доброволно враќање, додека се во алтернатива за притвор.
- Помошта за доброволно враќање и реинтеграција во земјата на потекло може да биде во пари или во натура.
- За лицата кои се ранливи или имаат посебни потребни можеби ќе биде потребна дополнителна поддршка.

Опциите кои им се на располагање на владите за обезбедување нега и за алтернативни решенија на притворот во однос на семејства и деца, се содржани во документот бр. 1, УНХЦР 2015, достапен на <http://refworld.org/docid/5523e8d94.html>

Стандардите содржани во овој документ се преземени од Насоките за применливи критериуми и стандарди во врска со притворањето на барателите на азил и алтернативни решенија за притворот на УНХЦР од 2012 година, достапни на: <http://www.refworld.org/docid/503489533b8.html>

Документот со опции бр. 2 е достапен на: <http://refworld.org/docid/5523e9024.html>

Опциите кои им се на располагање на владите за обезбедување нега и за алтернативни решенија на притворот во однос на семејства и деца, се содржани во документот бр. 1 <http://refworld.org/docid/5523e8d94.html>